

Piccola Opera della Divina Provvidenza - Don Orione -

Figli della Divina Provvidenza
Piccole Suore Missionarie della Carità
Istituto Secolare Orionino
Istituto Secolare Maria di Nazareth
Movimento Laicale Orionino

Rzym, 24 kwietnia 2025 r.

Najdrożsi Współbracia, Współsiostry oraz Świeccy z Oriońskiej Rodziny Charyzmatycznej,

z ogromnym bólem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszego Ojca Świętego, Papieża Franciszka.

Jeszcze kilka tygodni temu wszyscy wstrzymywaliśmy oddech, śledząc z napięciem wiadomości o stanie jego zdrowia. Wydawało się, że choroba weźmie górę, lecz nagle, niemal niespodziewanie, nastąpiła poprawa: zobaczyliśmy go, jak ponownie wstaje, odzyskuje kontakt ze swoim ludem, wraca na plac św. Piotra, do Bazyliki Santa Maria Maggiore i wreszcie pojawia się w loggii papieskiej, by udzielić błogosławieństwa wielkanocnego. To błogosławieństwo było niczym ostatni dar pełen światła i nadziei.

Kilka godzin później jego ciało poddało się chorobie. Ale jego duch żyje i spoczywa w Bożym pokoju. Możemy z całą pewnością powiedzieć, że wypełniał swoją posługę Wikariusza Chrystusa aż do ostatniej chwili, nie oszczędzając się, z oddaniem dobrego i wiernego sługi.

Odczuwamy wprawdzie smutek, lecz nasze serca są pełne wdzięczności. Przez dwanaście lat Pan obdarzył nas Papieżem Franciszkiem. Dzięki niemu mogliśmy w nowy i głębszy sposób zrozumieć tak wiele słów naszego Założyciela. Wiele jest punktów styecznych między ich sercami, a Papież Franciszek często przypominał nam o tym w swoich przesłaniach. Był prawdziwie papieżem „oriońskim”: z sercem bez granic, rozpalonym miłością do Boga i ludzkości.

Zapoczątkował odważny proces reformy Kościoła, zgodny z duchem Soboru Watykańskiego II. Nie mógł jej dokończyć, lecz wytyczył jasną ścieżkę. Zadaniem jego następcy będzie kontynuowanie tego dzieła, a naszym - towarzyszenie mu w tej drodze w duchu synowskim, jak nauczał nas ks. Orione.

Przywrócił Ewangelię do centrum życia chrześcijańskiego, szczególnie poprzez swoje zwyczajne Magisterium. Słowo Boże, kropla po kropli, potrafi drążyć serce człowieka, pomagając mu zaangażować się na rzecz Ewangelii. Papież Franciszek był proroczy właśnie dlatego, że przypominał nam, iż Kościół albo powróci do Ewangelii, albo doświadczy coraz głębszego rozłamu między nim a ludem. Ks. Orione, mówiąc o celu naszej rodziny zakonnej, wyraził się następująco: *„Jej pragnieniem jest rozpowszechnianie wśród ludu Ewangelii oraz miłości do «słodkiego Chrystusa na ziemi», a także coraz żywszego i głębszego ducha braterskiej miłości między ludźmi, dążącego do religijnego i społecznego podniesienia klasy robotniczej, ocalenia ubogich przed zgubnymi ideologiami oraz budowania i jednoczenia ludów w Chrystusie”*.

W czasie swojego pontyfikatu Franciszek wywoływał silne reakcje, jak każdy prawdziwy prorok. Kto odważnie głosi Ewangelię bez kompromisów, często spotyka się z niezrozumieniem i sprzeciwem, zwłaszcza ze strony możnych tego świata. On nie obawiał się utraty popularności ani reputacji: mówił i działał z pełną wolnością, świadomy, że przesłanie, które głosił, nie należy do niego, lecz do Boga.

Był papieżem ludzi prostych, ostatnich, zepchniętych na margines, z peryferii świata i ducha. To im poświęcał słowa i konkretne gesty. Ileż dzieł miłosierdzia zainicjował, ilu chrześcijan, a zwłaszcza ludzi Kościoła, wezwał do czynienia tego samego! Najmocniejsze

przesłania kierował z miejsc najmniejszych i najbardziej zapomnianych, tam, gdzie świat rzadko spogląda. Wybrał peryferie jako serce centrum. Ks. Orione mówił o papieżu: „*Naszym szczególnym zadaniem jest sprawić, by był znany i kochany, zwłaszcza przez lud i dzieci ludu*”.

Dla niego nikt nie był odrzucony przez Boga. Chrystus umarł za wszystkich, a jego Ewangelia miłości i nadziei miała dotrzeć do każdego. „*W najbardziej nędznym z ludzi jaśnieje obraz Boga*”.

Był papieżem dialogu bez ograniczeń, spotkania bez barier. Nie dawał miejsca fundamentalizmom i jałowej nieustępliwości, lecz jak ojciec syna marnotrawnego wyciągał ramiona do wszystkich. Otwierał dialog ze wszystkimi religiami, grupami społecznymi, kategoriami osób.

W świecie naznaczonym wojnami głosił pokój. W świecie przesyconym egoizmem nauczał otwartości i gościnności. W społeczeństwie obsesyjnie skupionym na władzy dawał świadectwo pokory i służby. „*Nasze życie i całe nasze Zgromadzenie mają być pieśnią i jednocześnie ofiarą powszechnego braterstwa w Chrystusie. Widzieć i odczuwać Chrystusa w człowieku*”.

Przypominał nam o zadaniu, które Stwórca powierzył nam od samego początku: troszczyć się o stworzenie. To jest dom, w którym wszyscy żyjemy i w którym każdy powinien znaleźć to, czego potrzebuje. Nie jest to plac budowy, który należy eksploatować, aby zaspokoić głód bogactwa i wygody nielicznych.

Wreszcie Papież Franciszek był papieżem synodalności. To był jego ostatni dar dla Kościoła. W Chrystusie wszyscy stanowimy jedną rodzinę i wszyscy jesteście wezwani, by wspólnie, odpowiedzialnie kroczyć przez życie, troszcząc się o siebie nawzajem.

Dziękujemy Ci, Papieżu Franciszku.

Prowadziłeś nas jak prorok, zachęcałeś do odważnego kroczenia w tym zagubionym społeczeństwie. Wstawiaj się teraz za nami, byśmy mogli kontynuować wskazaną przez Ciebie drogę z ufnością i bez lęku.

Dwa słowa zachowujemy jako Twoje dziedzictwo: radość z bycia chrześcijanami - temat, którym rozpocząłeś swój pontyfikat, oraz „nadzieję” - temat, z którym zaprosiłeś nas, byśmy podążali w tym roku jubileuszowym.

Na ziemi nas inspirowałeś; teraz z nieba towarzyszyć nam i chroń nas, razem z Najświętszą Maryją Panną i św. Alojzym Orione.

P. Tarcisio G. Vieira
Figli della Divina Provvidenza

Sr. M. Alicja Kedziora
Piccole Suore Missionarie della Carità

Rosita Dore
Istituto Secolare Orionino

Dina Guardini
Istituto Secolare Maria di Nazareth

Armanda Sano
Movimento Laicale Orionino